

РЕШЕНИЕ

№ 7097

гр. София, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА**
ВОДЕНИЧАРОВА

при участието на секретаря **ГАЛИНА ХР. Х.А**
като разгледа докладваното от **МАРИЯ Г. ШЕЙТАНОВА ВОДЕНИЧАРОВА**
Гражданско дело № 20221110122020 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявени от “*****” ЕАД против **В. Ю. Н.** обективно кумулативно съединени **искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми: сумата от **3 033,92 лв.** – главница за доставена от дружеството топлинна енергия до имот с адрес: *****, през периода от **01.5.2016 г. до 30.4.2019 г.**, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 27.04.2022 г., до окончателното погасяване на вземането, сумата от **339,62 лв.** – лихва за забава за периода 15.09.2017 г. – 25.11.2019 г., сумата от **36,59 лв.** – такса за дялово разпределение за периода от 01.11.2016 г. до 30.4.2019 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 27.04.2022 г., до окончателното погасяване на вземането, както и сумата от **6,35 лв.** – лихва за забава за периода от 31.12.2016 г. до 25.11.2019 г. Претендира разноски.

В исковата молба и уточнителна молба от 09.12.2022 г. ищецът сочи, че във връзка с издадена заповед за изпълнение по гр.д. № 71 587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав срещу С.Л., А.Г.Д. и С.П. за суми за ТЕ за същия период като процесния, е проведено исково пр-во по гр.д. № 41740 по описа за 2020 год., 61 състав; че ЗИ е обезсилена срещу С.Л. и А.Г.Д. за общо 7/12 от вземанията, а 5/12 от вземанията са били предмет на решението по гр.д. № 41740 по описа за 2020 год., 61 състав; че ответникът по това дело С.П. е починала в хода на процеса и на нейно място е конституирана В. Н., която е и ответник по настоящото дело. Соци се в исковата молба, че с настоящия осъдителен иск се претендират 7/12 от вземанията по гр.д. № 71 587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав / в която част ЗИ е **обезсилена**/ от ответника В.

Н., която се твърди да е единствен наследник на прадядо си и прабаба си С. и Е.З. и на майка си С.П. поради редица откази от наследство на роднините ѝ. Твърди се, че В. Н. е едноличен собственик на процесния топлоснабден имот за исковия период.

След изискване на свързаните дела се установи, че действително ЗИ по гр.д. № 71 587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав е била обезсилена за 7/12 от общо претендираната сума - по отношение на С.Л. и А.Г.Д., като се твърди, че В. Н. е наследила и тези ид.ч. от имота поради редица откази от наследство. По този начин относно **7/12** от вземанията по заповед за изпълнение по гр.д. № 71 587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав **няма формирана СПН.**

Ответникът е подал в срока по чл. 131 ГПК отговор на исковата молба. Не оспорва да е станал едноличен собственик на имота след смъртта на майка си С.П. считано от 31.03.2021 г. Сочи обаче, че преди тази дата не е била собственик на топлоснабдения имот и не го е използвала. Оспорва иска по основание и размер. Позовава се на давност.

С молба от 01.03.2023 г. на л. 154 ищецът сочи, че ответникът като наследник на майка си С.П. и ответник по **гр.д.№ 41740** по описа за 2020 год., 61 състав, след влизане в сила на решението по **това** дело като необжалвано на 05.03.2022 г., е сключила на 21.06.2022 г. с ищеца споразумение /л. 81/. Същото се отнася **до присъдените суми с решението по гр.д.№ 41740** по описа за 2020 год., 61 състав, а именно 2123,84 лв. главница /общо за ТЕ и за дялово разпределение/, 240,35 лв. лихва за забава, 474,60 лв. съдебни разноски и 529,20 лв. – лихва за забава върху главницата считано до сключване на споразумението или **общо 3 367,99 лв.** Ищецът не спори, че именно тази непроцесна сума е заплатена.

Делото се гледа при участието на третото лице помагач на страната на ищеца „*****“ ЕООД /л. 110/.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира следното.

По предявените искове в тежест на ищеца е възложено да докаже, че ответникът е собственик на топлоснабдения имот като **единствен** наследник на прадядо си и прабаба си С. и Е.З. и на майка си С.П. поради редица откази от наследство на роднините ѝ – останалите призовани към наследяване наследници; че ответникът е наследил задълженията относно имота за исковия период; че в исковия период ответникът или наследодателите му има/ са имали качеството на потребител/потребители на ТЕ – собственик или ползвател на имота. че до имота в процесния период е доставяна ТЕ в твърдяното количество.

Като безспорно е отделено, че ответникът е наследник на С.П., починала на 31.03.2021 г.; че считано от тази дата е собственик на ид.ч. от топлоснабден имот с адрес: *****.

Установява се от приложените гр.д. № 71 587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав и гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав, че във връзка с подадено от “*****” ЕАД заявление от 10.12.2019 г. е издадена заповед за изпълнение по гр.д. № 71

587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав срещу С.Л., А.Г.Д. и С.П. за суми за ТЕ за същия период като процесния.

От С.Л. заявителят е претендирал 2/12 от вземанията, от А.Г.Д. – 5/12 /или **общо от тях 7/12 от вземанията**/, а от третия длъжник С.П. – 5/12 от вземанията.

Издадена е ЗИ от 12.01.2020 г. при тези квоти. А.Г.Д. е подала възражение, като прилага удостоверение за отказ от наследството на С. З.. С.Л. и С.П. също са подали възражения. С определение от 26.07.2020 г. са дадени указания за предявяване на установителни иски. В срока по чл. 415 ГПК са предявени иски срещу С.Л. и С.П., поради което ЗИ спрямо **А.Г.Д. за 5/12 от вземанията е обезсилена** с определение от 01.11.2021 г. Образувано е исковото пр-во по установителни иски срещу С.Л. и С.П. в гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав. Исковата молба е изпратена за отговор. Ответникът С.Л. с отговора от 08.10.2020 г. е представил удостоверение за отказ от наследство. С определение от 09.06.2021 г. на л. 73 от гр.д. № 41740/2020 г. по описа на СРС, 61 състав, пр-вото спрямо **С.Л. за 2/12 от вземанията е прекратено**, като ЗИ е **обезсилена спрямо него**.

По този начин пр-вото по гр.д. № 41740/2020 г. по описа на СРС, 61 състав е останало с предмет иски срещу С.П. за 5/12 от общото вземане. С.П. е починала в хода на процеса и е конституиран на осн. чл. 227 ГПК нейният наследник – дъщеря В. Ю. Н. /л. 86 от това дело./ С решение от 21.01.2022 г. е признато за установено спрямо В. Ю. Н. като **наследник на С.П.**, че дължи част от сумата за процесния исков период, а именно **5/12 от вземанието**.

Предмет на **настоящото пр-во** са **останалите 7/12** вземанията по гр.д. № 71 587/2019 г. по описа на СРС, 61 състав / в която част ЗИ е **обезсилена**/ от ответника В. Н., която се твърди да е единствен наследник на пралядо си и прабаба си С. и Е.З. и на майка си С.П. поради редица други откази от наследство на роднините ѝ. Твърди се, че В. Н. е едноличен собственик на процесния топлоснабден имот за иския период.

Исковите са **допустими**.

След влизане в сила на решението по гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав като необжалвано на 05.03.2022 г. ответницата е сключила на 21.06.2022 г. с ищеца споразумение. Видно от споразумението /л. 81/ то се отнася **до присъдените суми с решението по гр.д.№ 41740** по описа за 2020 год., 61 състав, а именно 2123,84 лв. главница /общо за ТЕ и за дялово разпределение/, 240,35 лв. лихва за забава, 474,60 лв. съдебни разноси и 529,20 лв. – лихва за забава върху главницата считано до сключване на споразумението или **общо 3 367,99 лв.** В чл. 1,1 от споразумението е посочен номерът на делото - гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав; сключено е за сумите, за които исковите са уважени по гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав. Ищецът с молба от 01.03.2023 г. на л. 154 не спори, че именно тази непроцесна сума е заплатена, по това споразумение. Някоя от страните не твърди да са заплатени процесните суми по настоящото дело.

Според чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или

нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. В разпоредбата на параграф 1, т. 2а от ДР на ЗЕ е дадена законова дефиниция на понятието битов клиент - клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за собствени битови нужди.

Видно от договор за продажба по НДИ от 01.07.1988 г. на л. 128 С. Л. З. и Е. М. З. а са придобили в режим на СИО правото на собственост върху процесния топлоснабден имот.

Е. М. З.а е починала през 2008 г. Нейни наследници са преживял съпруг С. Л. З., син С.Л. и по заместване /поради това, че дъщеря ѝ В. Л.а е починала преди нея през 2006 г. / внук Г. Ц. Д.. Преживелият съпруг С. Л. З. е станал собственик на общо 4/6 ид.ч. от имота поради прекратяване на СИО и по наследство, С.Л. е станал собственик на 1/6 ид.ч. от имота, а Г. Ц. Д. също на 1/6 ид.ч. от имота.

С нот. акт от 19.12.2009 г. на л. 18 С. Л. З. е прехвърлил на внука си Г. Ц. Д. с договор за покупко-продажба притежаваните от него 4/6 ид.ч. от имота. Учреденото право на ползване върху имота пожизнено на С. Л. З. е погасено със смъртта му. Бракът между Г. Ц. Д. и С.П. е сключен след това – през 2011 г., видно от справка за промяна на име, приемане на фамилията на съпруга на л. 54 от гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав. Следователно Г. Ц. Д. е станал собственик на общо 5/6 ид.ч. от имота, от които 1/6 ид.ч. по наследство и 4/6 ид.ч. по договор за покупко- продажба, като индивидуална собственост. Останалите 1/6 ид.ч. от имота са придобити по наследство от вуйчо му С.Л..

С решението по гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав е установена със сила на пресъдено нещо дължимостта на суми относно **5/12 от 4/6 ид.ч.** имота, притежавани от Г. Ц. Д. – тези предмет на **нот. акт** от 19.12.2009 г., с който Г. Ц. Д. ги е придобил от дядо си по договор за покупко-продажба, като неженен. Съдът е приел с влязлото в сила решение, че първоначалният ответник С.П. /починала в хода на процеса през 2021 г./, а впоследствие наследникът ѝ В. Ю. Н. е станала собственик на 6/12 от имота, или половината от него. Ищецът обаче е поддържал срещу С.П. /починала в хода на процеса през 2021 г./, а впоследствие срещу наследника ѝ В. Ю. Н. искове за суми за ТЕ за 5/12 ид.ч. от имота. За тази квота от 5/12 ид.ч. е подадено и заявлението. Съдът се е произнесъл за сумите за **5/12 ид.ч.** от имота. Следователно предмет на настоящото пр-во не са сумите за топлинна енергия, съответстващи на тези 5/12 ид.ч. част от 4/6 ид.ч. от имота, придобити от Г. Ц. Д. по силата на нот. акт от 19.12.2009 г. На второ място съдът в това решение е отчел правото на ползване на С. Л. З., погасено през 2017 г., но е приел със сила на пресъдено нещо, че потребител на ТЕ относно тези 4/6 ид.ч. от имота е бил винаги Г. Ц. Д..

Така:

- Пр-вото по гр.д.№ 41740 по описа за 2020 год., 61 състав е било прекратено спрямо С.Л. и не е налице произнасяне относно следващата му се по наследство от Е. М. З.а 1/6 ид.ч. от имота. Сумите, дължими във връзка с тези 1/6 ид.ч. от

имота, са предмет на настоящото дело.

- Предмет на настоящото дело са и сумите, свързани с притежанието на $1/6$ ид.ч. от имота, придобити от Г. Ц. Д. по наследство на осн. чл. 10, ал. 1 ЗН от баба му Е. М. З.а.
- Предмет на настоящото дело са и сумите, свързани с притежанието на $3/12$ ид.ч. от имота $= 4/6 - 5/12$, за които има произнасяне по горепосоченото пликключило дело/.

По този начин предмет на изследване по настоящото дело са сумите, дължими във връзка със **7/12 ид.ч.** от имота $= 1/6 + 1/6 + 3/12$. Твърди се, че те всички са собственост на ответника поради редица откази от наследство.

Както бе посочено по-горе след смъртта на Е.З. и договора за покупко-продажба Г. Ц. Д. е станал собственик на общо $5/6$ ид.ч. от имота, от които $1/6$ ид.ч. по наследство и $4/6$ ид.ч. по договор за покупко-продажба, като индивидуална собственост. Останалите $1/6$ ид.ч. от имота са придобити по наследство от вуйчо му С.Л..

Видно от удостоверение за отказ от наследство на л. 14 то С.Л. се е отказал от наследството на майка си Е. М. З.а. По този начин следващата му се $1/6$ ид.ч. от имота на осн. чл. 53 ЗН уголемява дяловете на останалите наследници на Е. М. З.а, а именно преживял съпруг С. Л. З. и внук Г. Ц. Д. /по заместване на В., починала през 2006 г./ С. Л. З. и Г. Ц. Д. получават на това основание по $1/12$ ид.ч. от имота.

Така Г. Ц. Д. става собственик по този начин на общо $11/12$ ид.ч. от имота $= 1/12$ след отказа на вуйчо си $+ 1/6$ по наследство от баба си по заместване на майка си $+ 4/6$ по договора за покупко-продажба/. Предмет на изследване по делото са **6/12 ид.ч.** от тези $11/12$ ид.ч. според гореизложените мотиви. Предмет на изследване е и **1/12** ид.ч., придобита след отказа на С. от наследството на С. З., за което по-надолу.

Г. Ц. Д. почива през 2014 г. като женен за С.П.. Негови наследници са С.П. и дъщеря А.Г.Д..

С.П. има две други деца от различни бащи – ответницата В. Ю. Н. и М. В. Х..

Наследниците на Г. Ц. Д. - С.П. и А. Гева Д. получават всяка от тях по наследство от него половината от $6/12$ ид.ч. от имота или всяка от тях по $3/12$ ид.ч. от имота. Видно от удостоверение на л. 23 от зап. пр-во и на л. 13 от настоящото дело обаче А. Гева Д. се е отказала от наследството на баща си Г..

Следователно с тези $3/12$ ид.ч., предмет на отказа от наследство от страна на А. Гева Д., се увеличава дялът на останалите му наследници, призовани към наследяване. Наследници на Г. Ц. Д. преди отказа на А. Гева Д. са тези от първи ред на осн. чл. 5, ал. 1 ЗН – дете, заедно със съпруг на осн. чл. 9, ал. 1 ЗН.

С извършването на валиден отказ се счита, че лицето, призовано към наследяване, изобщо не е придобивало качеството на наследник; след отказа липсва този наследник в съответния ред. Съгласно чл. 53 ЗН частта на отреклия се или на оня, който е изгубил правото да приеме наследството, уголемява дяловете на останалите наследници. Уголемява се дялът на наследниците от същия ред, в който би бил

включен като наследник отказалият се /така *ТР № 137 а от 17.11.1955 г. на ОСГК/*. Ако от същия ред няма други наследници, наследството преминава към следващия ред. Ако няма законни наследници или завещание, то преминава към държавата/общината. Ако в реда, към който принадлежи отказалият се, има различни колена, уголемява се делът на другите наследници от съответното коляно, в което е бил включен като наследник отказалият се. Според т. 6 от *ПП ВКС №4/1964 г.* за делбата отказът уголемява дяловете не на всички наследници, а само на тези, които са от същия ред: “Целесъобразно е с постановлението да се поясни, че при отказ от наследство делът на отказалият се увеличава дяловете не на всички наследници, а само на тези от коляното на отказалият се.” Например ако наследодателят е оставил за наследници един син (1/2 от наследството) и по заместване на мястото на починалото преди наследодателя второ дете - двама внуци (всеки по 1/4 и общо двамата 1/2); и ако единият внук се откаже от наследството от дядо си - наследодателя, то с тази 1/4 се уголемява делът на другия внук на наследодателя, който е от същото коляно, и той получава 1/2; а не тази 1/4 да се раздели между неотказалият се внук и чичо му.

Ако всички наследници от един ред обаче се откажат от наследството, призовават се към наследяване наследниците на наследодателя от следващия ред.

Особено е положението на преживелия съпруг като наследник. Съпругът не е включен в редовете на наследници по ЗН - той наследява наред с наследниците от първите три реда (деца, родители, възходящи от втора и по - горна степен и братя и сестри или техни низходящи без ограничение) и изключва наследниците от четвърти ред. При наследници деца и преживял съпруг отказът от наследството на едно от децата не води до преминаване към втори ред. В този случай наследството се получава от неотрекните се деца и съпруга, като частта на детето - наследник, отказало се от наследството, се разпределя поравно между останалите наследници от реда. Отказът на всички деца обаче или отказът на единственото дете води до преминаване на наследството при наследниците от втори ред - родители, наред със съпруга. Така *ТР № 148/10.12.1986 г. ОСГК*.

В случая след откриване на наследството на Г. Ц. Д. той е оставил наследници дъщеря А. Д. и преживяла съпруга С.П.. А. Д. е единствено дете на Г. Ц. Д. , като другите две деца на С.П. са от други бащи. След отказа на А. Д. от наследството на Г. видно от удостоверение на л. 23 от зап. пр-во и л. 13 от настоящото пр-во то наследството преминава у наследниците на Г. Ц. Д. от втори или трети ред.

Майката на Г. Ц. Д. В. е починала преди него. Видно от удостоверението за наследници Г. Ц. Д. той е единствено дете, без братя и сестри.

Не се доказва обаче от ищеца бащата на Г. - Ц., да е бил починал към 2014 г. Съдът намира поради непровеждане на доказване от страна на ищеца, че съпругата С.П. е получила наследството наред с бащата на наследодателя - Ц.. Според чл. 9, Ал. 2 ЗН когато съпругът наследява заедно с възходящи или с братя и сестри, или с техни низходящи, той получава половината от наследството, ако то се е открило преди навършването на десет години от сключването на брака, а в противен случай получава 2/3 от наследството. В случая бракът между Г. Ц. Д. и С.П. е сключен през 2011 г., а Г. Ц. Д. е починал през 2014 г. Така Силвия получава на осн. чл. 9, Ал. 2 ЗН вр. Чл. 6 ЗН половината от наследството на Г. Ц. Д., а именно половината от 6/12 или **3/12 ид.ч.**

Другите 3/12 ид. ч. след отказа на А. Д. са собственост на бащата на Г. Ц. Д..

Както беше посочено, по наследство от баба си Е.З. Г. Ц. Д. получава 1/6 по

наследство по заместване.

Останалата 1/6 се следва по наследство на третия наследник на Е. З.а, а именно сина ѝ С. С.ов Л., който е вуйчо на Г.. Видно от удостоверение от 29.01.2020 г. на л. 14 С. С.ов Л. - син на Е., се е отказал от оставеното от нея наследство. Той е наследник от първи ред на наследодателя Е. наред с племенника си Г. (син на починалата му сестра) и баща си С. Л.. Вследствие на отказа на С. С.ов Л. с 1/12 се уголемява делът на Г. Д., както и на С. Л..

През 2017 г. почива С. Л. З., като предмет на изследване по делото е принадлежността на тези 1/12 ид.ч. от имота, които тъй е получил след отказа от наследство от страна на сина му С. от наследството на Е. М. З.а.

Наследници по закон на С. Л. З. относно тези 1/12 ид.ч. от имота към 2017 г. /откриване на наследството му/ са син С. С.ов Л. и по заместване правнучка А. Гева Д. /т.к. преди наследодателя ѝ С. Л. З. са починали Г. – нейн баща, и В. – нейна баба, дъщеря на С. Л. З./ . Наследяването е по реда на чл. 5, ал. 1 ЗН вр. чл. 10, ал. 1 ЗН - от първи ред. И двамата наследници на С. Л. З. от този ред обаче – син и правнучка, са се отказали от наследството на С. Л. З., като няма значение чий отказ е вписан първи /в случая е на А. Гева Д./ . И двата отказа произвеждат действие считано от откриване на наследството – така следва от закона и изрично в *ТР № 148/10.12.1986 г. ОСГК*. Това се установява от удостоверение на л. 15 от настоящото дело и л. 22 от зап. пр-во.

Няма данни наследодателят С. Л. З., роден 1922 г., да е имал живи родители към 2017 г. според чл. 6 ЗН. Няма данни и за възходящи от втора или по-горна степен според чл. 7 ЗН – баби или дядовци на С. Л. З., който най-вероятно са били родени през 19 век. По делото обаче няма данни и за братя или сестри на С. Л. З. съгл. чл. 8 ЗН вкл. и във връзка с чл. 10, ал. 2 ЗН техни низходящи по заместване без ограничение. Според т. 3 от *ТР от 04.11.1998 г. на ОСГК на ВКС на РБ* с измененията от 1992 г. на чл. 8, ал. 4 ЗН кръгът на наследниците по права линия на братята и сестрите съгл. чл. 10, ал. 2 ЗН се разширява и няма ограничение в степените. В тежест на ищеца беше да докаже тези обстоятелства.

Поради това съдът намира, че относно тези 1/12 ид.ч. не се доказва да са придобити от С.П. по повод смъртта на на съпруга ѝ Г. Д.. С.П. е преживяла съпруга на Г. Ц. Д., като бракът между тях е прекратен със смъртта на Г. Ц. Д.; Г. Ц. Д. е наследник само на С. Л. З. и то от първи ред, като към 2017 г., когато е открито наследството на С. Л. З., е бил починал; неговата дъщеря А. се е отказала от наследството на працядо си С.. С.П. е наследник само на Г. Ц. Д., но не и на дядото на Г. Ц. Д. – С..

Така, предмет на настоящото е дължимостта на сумите относно 7/12 ид.ч. от имота. Доказа се С.П. да е станала собственик на **3/12 ид.ч.**

С.П. почива през 2021 г. и нейни наследници видно от удостоверение на л. 124 са втори съпруг З.П. и деца ответницата и М. В. Х.. Видно от удостоверения за отказ от наследство на л. 134 и сл. от гр.д. № 41740/2020 г. по описа на 61 състав З.П. и М. В. Х. са се отказали от наследството, оставено от С.П.. Така делът на ответницата В. Ю. Н. се е увеличил; тя е придобила всичките **3/12 ид.ч. от имота**, предмет на изследване по

настоящото дело. За горницата над 3/12 за сумите, дължими за 7/12 ид.ч. от имота, искове са неоснователни.

Според чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР. Общите условия обвързват клиента и без приемането им. Съгласно чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява наследодателят на ответниците или ответниците да са се възползвали от правото си по чл. 150, ал. 3 ЗЕ. Предвид изложеното между ищеца и ответника или неговите наследодатели за процесния период е действал договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ. Служебно известно е на съда, че ОУ са надлежно публикувани.

Ищецът претендира суми за топлинна енергия, лихва за забава върху главницата за доставена топлинна енергия, сума за дялово разпределение и мораторната лихва върху тях.

Видно от главни отчети на л. 135 и сл. не е осигурен достъп до имота за снемане показанията на уредите през 2017 г. на няколко дати. Осигурен е достъп и са снети показания на 07.05.2018 г. и на 09.05.2019 г. Главните отчети не са оспорени.

От заключението на изслушаната СТЕ се установява начисляваната от ищеца за имота топлинна енергия да е за отопление на имот, за битово горещо водоснабдяване и енергия, отдадена от сградната инсталация. В имота има 3 бр. отоплителни тела с ИРРО, както и водомер за топла вода. За периода на неосигуряване на достъп за снемане показанията на уредите са намислени суми на база за един потребител. Според СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно Наредба № 16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост към Наредба №16-334, а монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата топлинна енергия. Количествата потребена топлинна енергия са начислявани при спазване поднормативната уредба. Отдадената от сградната инсталация ТЕ е изчислена коректно по формулата от Приложение № 1 към Наредба № 16-334.

Според заключението на СТЕ общо дължимата сума за доставена ТЕ за процесния период за **целия** имот по партидата е 5 034,42 лв. За пълтона – по приключилото дело друго вещо лице дава идентично заключение с точност до стотинки.

Ответникът се е позовал на давност. ОУ на ищеца са одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. Според чл. 32, ал. 1 ОУ за месечната дължима сума при избран метод на плащане по чл. 31, ал. 1, т. 2 ОУ се издава ежемесечно фактура. Клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми /т.е. същите са изискуеми/ в 45-дневен срок след изтичане за периода, за който се отнасят. Следователно изискуемостта на

сумите за потребената през даден месец ТЕ настъпва 45 дни след края на този месец. В случая исковата молба е подадена на 27.04.2022 г. и са погасени по давност сумите, станали изискуеми преди 27.04.2019 г. Погасени по давност са сумите за потребена ТЕ за м. 02.2019 г. включително. Главницата за ТЕ за м. 02.2019 г. е изискуема на 14.04.2019 г.

За периода **01.05.2016 г. – 28.02.2019 г.** главницата е погасена по давност, а са дължими сумите за доставена ТЕ за периода **01.03.2019 г. - 30.04.2019 г.**

За този период за **целия** имот са дължими 486,39 лв. /=269,65 лв. +204,06 лв. +228,31 лв. за доплащане от потребителя :36 x2 месеца /. Ответникът дължи 3/12 от тази сума или **121,59 лв. за периода 01.03.2019 г. - 30.04.2019 г. _**

аб. № ***, ИД ****.

Ищецът претендира за периода 01.11.2016 г. до 30.4.2019 г. такса за дялово разпределение за имота в размер на 36,59 лв. за целия имот. Според чл. 22, ал. 2 ОУ клиентите изплащат на продавача стойността на услугата за дялово разпределение, като не подлежи на изследване по настоящото дело по какъв начин ФДР и ищеца уреждат отношенията си. Според справката по аб. номер таксата за целия имот е именно в сочения размер. От тази сума погасени по давност са сумите за периода 01.11.2016 г. - 31.03.2019 г. включително. Дължими са суми само за м. 04.2019 г., които за целия имот са в размер на 2,15 лв. и от тях ответникът дължи 1/4 или **0,53 лв.**

Претендира се и законната лихва върху главницата за ТЕ за периода 15.09.2017 г. – 25.11.2019 г. Съгласно ОУ в сила от 27.06.2016 г. потребителите дължат законна лихва и не е необходимо публикуване на фактурите в интернет страницата на продавача. Сумите преди 27.04.2019 г. са погасени по давност /т.е.е за периода **15.09.2017 г. - 26.04.2019 г./**. За периода **27.04.2019 г. - 25.11.2019 г.** лихвата за забава върху главницата от 121,59 лв. и в размер на **3,99 лв.**

Претендира се и лихва върху таксата за дялово разпределение. В ОУ на ищеца не е предвиден срок за заплащане на цената на услугата дялово разпределение, поради което длъжникът изпада в забава след покана съгл. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана. Искът следва да бъде отхвърлен за сумата от 6,35 лв. – мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение, само на това основание.

По разноските. На ищеца се дължат разноси. Ищецът е сторил разноси в размер на 175,50 лв. дт, 300 лв. депозит за експертиза, дължат се и 200 лв. юрк възнаграждение според чл. 78 ГПК според **фактическата сложност на делото**. С оглед уважената част от исковете на ищеца се дължат **24,91 лв.** разноси в исковото производство.

Ответникът е заплатил в брой сумата от 650 лв. адв. възнаграждение. Според отхвърлената част от исковете се дължат **626 лв.**

РЕШИ:

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Ю. Н. ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати на „****“ ЕАД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, по предявените **искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД**, както следва: сума в размер на **121,59 лв.** – главница за доставена от дружеството топлинна енергия през периода **01.03.2019 г. - 30.04.2019 г.** относно топлоснабден имот с адрес: *****, аб. № ***, ИД *****, **ведно със законната лихва** върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба в съда /27.04.2022 г./ до окончателното ѝ погасяване, сумата от **3,99 лв.** - лихва за забава върху главницата за периода **27.04.2019 г. - 25.11.2019 г.** и сумата от **0,53 лв.** – главница за главница за дялово разпределение за периода **01.04.2019 г. - 30.04.2019 г.**, ведно със законна лихва за периода от 27.04.2022 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователни исковете с пр. осн. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за главница за доставена топлинна енергия за периода 01.05.2016 г. – 28.02.2019 г. и за горницата над 121,59 лв. до пълния предявен размер, иска за главница за дялово разпределение за периода 01.11.2016 г. - 31.03.2019 г. и за горницата над 0,53 лв. до пълния предявен размер, иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за лихва за забава върху главницата за ТЕ за периода 15.09.2017 г. - 26.04.2019 г. и за горницата над 3,99 лв. до пълния предявен размер, а иска за сумата от 6,35 лв. – лихва за забава за периода от 31.12.2016 г. до 25.11.2019 г. - изцяло.

ОСЪЖДА В. Ю. Н. ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати на **основание чл. 78, ал. 1 ГПК** на „****“ ЕАД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, сумата от **24,91 лв.** – разноси.

ОСЪЖДА „****“ ЕАД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на **основание чл. 78, ал. 3 ГПК** на В. Ю. Н. ЕГН *****, с адрес: *****, сумата от **626 лв.** – разноси.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач на страната на ищеца „****“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____